

x x x x x x

x x x x

x x x x

de Bibliotheek

VERRIJKT WEER VERDER

Het verhaal van de bibliotheek moet verteld worden! Daarom verschijnen er in de loop van het jaar verschillende publicaties. In dit vijfde deel van de reeks spreken we met mensen die zich met behulp van de bibliotheek (en haar samenwerkingspartners) verder hebben ontwikkeld. Waar zijn ze mee bezig geweest? En hoe heeft dit hun leven veranderd?

Martin hervond zichzelf na een moeilijke tijd. De bibliotheek hielp hierbij.

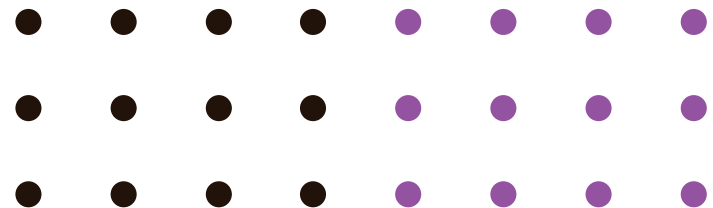
We ontmoeten Martin in DePetrus. DePetrus is de oude St. Petruskerk, nu een culturele ontmoetingsplek in het hart van Vught. Martin bezoekt daar met regelmaat de Walk & Talk, een trainingsprogramma voor werkzoekenden in de bibliotheek.

Wil je iets over jezelf vertellen?

Ik ben Martin Huisman, 57 jaar jong. Niet afkomstig uit Brabant, wel uit Den Haag. Door mijn carrière bij de luchtmacht heb ik overal gewerkt en gewoond. De meeste locaties van de luchtmacht bevinden zich in het Zuiden en daarmee ook de meeste werkgelegenheid, daarop voorsortierend ben ik naar Brabant toegekomen.

Ik woon hier inmiddels zestien jaar. Ik heb hier m'n huidige vrouw leren kennen. We zijn getrouwd en ik werd een bonuszoon en -dochter rijker. De kinderen zijn inmiddels het huis uit. Eigenlijk ging alles heel goed. Ik zat sociaal, sportief en qua werk goed in m'n vel.

“De bibliotheek kende ik alleen als plek waar je je boeken haalt. Ik had geen benul van iets als Walk & Talk.”

Dat veranderde; je verloor je baan. Wat gebeurde er precies?

Ik kreeg een arbeidsconflict. Dat ging van kwaad tot erger en heeft op een erg vervelende manier tot ontslag geleid. Als je na 32 jaar ineens afscheid moet nemen zonder dat je dat zelf wil... Daar ben ik behoorlijk van van het padje geraakt. Ik was m'n zelfvertrouwen kwijt. Gelukkig heb ik dat met behulp van m'n vrouw, vrienden en een therapeut teruggevonden.

In 2017 is m'n ontslag ingegaan, in 2018 ben ik weer wat opgekrabbeld. Ik kwam namelijk in contact met een psycholoog/onderzoeker die zich heeft gespecialiseerd in rouw bij baanverlies. Het plotselinge verlies van een baan, het verlies van een doel, van collega's, de stilte en de eenzaamheid die ontstaan; dat heeft veel impact. Mede doordat ik met haar en een andere therapeut met rouwverwerking aan de slag ging, kwam er weer licht aan het einde van de tunnel.

Martin Huisman

M'n vrouw was in die periode ook werkloos en vroeg me mee te gaan naar de Walk & Talk in De Petrus. We gingen regelmatig naar de bibliotheek en zij had een aankondiging van Walk & Talk gezien. Zo gezegd, zo gedaan. In het begin stelde ik me een beetje op als grijze muis. Ik luisterde vooral naar wat anderen te vertellen hadden. Na verloop van tijd vond mijn vrouw weer werk. Ik ben de Walk & Talk blijven bezoeken en had daar echt plezier in. Op een gegeven moment luisterde ik niet alleen meer, maar bracht ik zelf ook dingen in. Toen het nieuwe er vanaf was, vond ik het niet meer eng om vragen te stellen en mee te discussiëren.

Walk & Talk; hoe werkt zoiets precies?

‘Walk’ was voor mij in actie komen en naar De Petrus gaan, ‘Talk’ was met elkaar praten over de situatie waar we in zaten.

Het eerste gedeelte van de bijeenkomst stond in het thema van kennisoverdracht en bespraken we een centraal thema, het tweede gedeelte was wat vrijer van structuur en gericht op netwerken. Voor mij een prettige tweedeling. Het netwerken heb ik als zeer zinvol ervaren; de meeste vacatures vind je niet in de krant, maar hoor je via via. M’n huidige baan heb ik ook niet uit de krant, maar via LinkedIn.

Toen ik begon was Walk & Talk nog niet zo lang bezig. Op een gegeven moment werd het bijna vanzelf druk en hadden we een behoorlijk grote groep. Het werd passen en meten in de ruimte. Gelukkig was er toen nog geen sprake van corona!

Wat vond je ervan dat de bibliotheek kan helpen bij het vinden van een nieuwe baan?

In de eerste instantie vond ik dat vreemd omdat ik de bibliotheek vooral met boeken associeer. Maar, dit is meer dan een bibliotheek. Kijk naar het gebouw, daar zijn allerlei functies in verenigd! Ik zie de voordelen van die verschillende functionaliteiten onder één dak; het versterkt elkaar. Eén plus één is drie.

“Het besef dat de bibliotheek meer is dan een verzameling boeken maakt het makkelijker over de drempel te stappen en te kijken wat er te vinden is. Zo ging dat ook bij mij.”

Hoe vond je het?

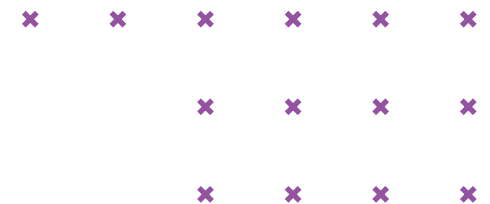
Ik denk dat ik driekwart jaar tot een jaar gebruik heb gemaakt van de Walk & Talk, dat zegt al iets. Er is van alles voorbij gekomen. Van “Hoe maak je een cv?”, tot “Hoe gebruik je LinkedIn bij het vinden van een baan?”, tot “Wat doet het met je als je je baan kwijtraakt?” Er was elke keer een thema, maar vooral dat praatje pot erna, het netwerken, vond ik heel belangrijk en prettig.

In een groep mensen klikt het met de een beter dan met de ander. Sommigen mensen blijven een grijze muis, en dat mag ook. Voor mij was de Walk & Talk een fijne stok achter de deur. Ik kon er echt naar uitkijken; ik mag weer naar De Petrus! Ik vond het fijn van de andere mensen te horen hoe het hen vergaan was. We zaten toch allemaal min of meer in hetzelfde schuitje en hadden allemaal te maken met de sollicitatieverplichting vanuit het UWV. Leuk om een volgende keer te horen dat ‘Jan’ en ‘Janet’ er niet meer bij konden zijn omdat ze werk hebben gevonden.

Wat heeft het je opgeleverd?

Het was een van mijn reddingsboeien waarmee ik uit die hele diepe put kon komen. Het heeft me geholpen weer bestaansrecht te ervaren. Als je dat gevoel hebt, wordt het beduidend makkelijker je weer open te stellen voor nieuw werk en nieuwe kansen. Het was heel goed voor m’n moraal om mee te doen. Zeker in het begin kan elk steuntje helpen. Als je eenmaal op weg bent, gaat het allemaal steeds makkelijker.

Ik was in diezelfde tijd ook deelnemer van het project H!VE. Dat gaat over een leven lang ontwikkelen, bijvoorbeeld je 21th-century skills. Naar Walk & Talk komt vaak een wat oudere doelgroep met een al langere loopbaan. Ik heb daarom bij de Walk & Talk een keer een presentatie gegeven over wat ik bij H!VE had geleerd. Iedereen was zo enthousiast dat dat een enorme boost was voor m’n zelfvertrouwen.

Hoe is het je vergaan? Je bent inmiddels al een tijdje gestopt met de Walk & Talk...

Na een voorlichting vanuit het UWV ben ik een opleiding tot roostermaker gaan volgen. Die voorlichting werd verzorgd door een opleidingsinstantie/ detacheringsbureau. Door hen ben ik na de opleiding van 10 weken redelijk snel voorgesteld aan ROC De Leijgraaf. Helaas was dat voor te weinig uur. Een week later deed zich een kans voor bij Fontys, waar ik aan de slag kon als roostermaker. Vorige maand heb ik m'n contract uitgediend, daarna hield het op. Aansluitend heb ik een baan gevonden als roosteraar bij ROC Tilburg. Deze functie past me goed: lekker puzzelen en met

verschillende mensen omgaan. Het is fijn om weer deel uit te maken van het werkproces.

(Wat) heeft Walk & Talk daaraan bijgedragen?

Ik kreeg daar de bevestiging dat ik me in een groep met vrij veel verschillende mensen goed kan bewegen en als het nodig is, ook een sturende rol kan hebben.

De bibliotheek heeft me geholpen in het hele proces om aan een baan te komen. Ik kreeg handreikingen om verder te gaan en me te focussen op een andere baan. Ik voelde begrip voor de situatie waarin ik zat. Het hielp me actief te blijven en dingen uit te proberen.

Luister hier waarom Martin de bibliotheek nu bezoekt

Luister hier waarom Martin de bibliotheek nu bezoekt

Dit gebouw trekt me aan; er is geschiedenis, het is een soort museum.

“De bibliotheek is meer dan een boekenfabriek. Ik ben me ervan bewust dat ik me moet blijven ontwikkelen en dat kan onder meer bij de bibliotheek. Als je stil komt te staan, weet je niet meer hoe dingen werken. Bij de bibliotheek kun je je kennis uit meer dan alleen boeken halen.”

Zou je het ook aanraden aan anderen?

Jazeker. Het is heel laagdrempelig en toegankelijk voor een ieder. Ook als je die grijze muis wilt zijn!

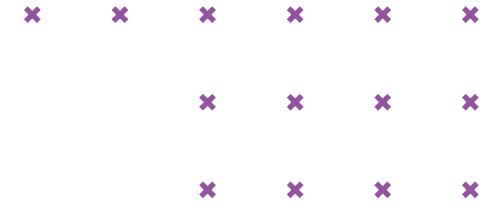

De 78 jarige Marilou schittert op het podium voor 1100 mensen!

Marilou (78) heeft door een samenwerking van bibliotheek Nieuwe Veste en Zout geschitterd op een podium voor zo'n 1100 mensen! Hoe is dat zo gekomen? En wat heeft Marilou daaruit gehaald?

Marilou

Eerst over Marilou, want wie is ze precies? “Nou, ik ben dus Marilou. Ik ben 78 jaar oud, en ben eigenlijk in het toneelspelen gerold. Al ben ik mijn hele leven al een soort van show-figuur geweest. Ik ben weduwe. Ik heb 10 jaar lang mijn zwaar-demente man verzorgd. Hij had van alles en nog wat, dus daarom zijn we verhuisd naar een aanleunwoning. Ook heb ik twee volwassen kinderen en ik heb kleinkinderen. Vroeger heb ik veel verschillende

dingen gedaan, maar toen ik met pensioen ging was ik accountmanager bij een marketingbureau.”

Dankzij een samenwerking tussen de bibliotheek en een theaterorganisatie kreeg Marilou de kans om op het podium te staan. Eigenlijk niets nieuws voor haar: “Ik heb in mijn schooltijd zo'n 15 á 16 jaar musical gedaan, elk jaar weer. Bij elk liedje zat natuurlijk een dansje. Dat was vreselijk leuk. En toneelspelen vind ik sowieso geweldig. Ik sta vooraan te springen als er nog zo'n project komt.”

“Ik sta vooraan te springen als er nog zo'n project komt.”

Bloiefase

Het project van Nieuwe Veste en Zout waar Marilou aan mee heeft gedaan heet *#Geraniums*. Dit is een voorstelling over hoe we voor elkaar zorgen als we ouder worden. Maar liefst 30 Bredanaren deden mee. De voorstelling is gebaseerd op een eerdere voorstelling van theaterwerkplaats Grey Vibes, in Den Haag. Theatermaker en regisseur **Letizia Rompelberg** vertelt: “Ik heb van hen een script gekregen en dat heb ik helemaal uitgekleeed, zodat ik alleen nog een geraamte over had.” **Marilou:** “Letizia begon met één gegeven, namelijk; een vrouw heeft net haar man verloren en komt in het bejaardentehuis, en dan?”

foto: Ron Magielse

“Toen zijn we allemaal stukjes gaan voorlezen,” begint **Marilou**. “Waardoor Letizia wist uit wat voor stemmen ze kon kiezen. We kwamen bij elkaar in Nieuwe Veste en daar gingen we rondrennen en oefeningen doen, zodat Letizia langzamerhand een idee kreeg van wat voor soort mensen ze in huis had. Daarna heeft ze stukken uit gesprekken met mensen gehaald om het script te schrijven. Dat vind ik echt zo knap.”

Greet

Marilou: “Ik speelde Greet in het theaterstuk, een vrouw die haar man is verloren. Greet zou in de toekomst samen met haar man naar het bejaardentehuis gaan, maar dat is er niet van gekomen. Greet had een plantje bij zich, een stekje van een geranium, maar is dat kwijtgeraakt. Ze komt dus net het bejaardentehuis binnen, en gaat dan rondjes lopen en zoeken. Ze is op dat moment niet het meest vriendelijke karakter, want ze moet en zal dat stekje terugvinden. Ze loopt door allemaal verschillende kamers. Zo treft ze in een kamer een echtpaar waarbij de man de hele dag aan de vrouw vertelt hoe hun leven is geweest en wat ze elke dag

hebben gedaan. Er zitten ook een paar bejaarden die elkaar maar blijven vragen wie ze zijn, wat ze daar doen, waar ze vandaan komen. En dan is er ook nog een vrouw die zit te wachten tot haar dochter haar komt halen, iets waarvan ze heilig overtuigd is. Greet dwarrelt daar tussendoor.”

“Het mooiste stuk van de voorstelling vind ik dat Greet het opgeeft. Dan zit ‘s avonds iedereen bij elkaar en gaat Greet zich ook maar omkleden. Iets wat ze eerder die dag echt niet wilde. De zuster komt dan bij haar staan en zegt: “Gaat het een beetje?”. Dan denk je: ‘Nee, natuurlijk niet.’ En dan vertelt Greet:

 [Luister naar de dialoog van Greet](#)

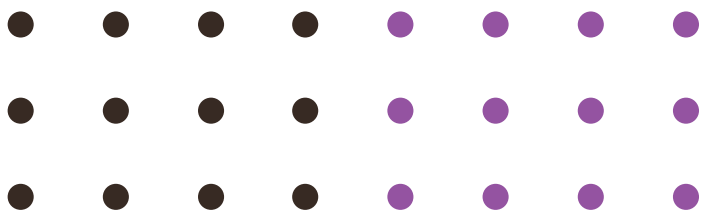
“Iedere keer word ik daar zelf door ontroerd. Nu ook weer. Dat is heel raar, maar ook wel logisch, want het slaat natuurlijk ook een beetje op mij. Ik moest ook weg uit mijn huis, naar de aanleunwoning. En dan gaat m’n man ook nog eens dood. En dan is eigenlijk je hele leven aan diggelen. Want we hadden ideeën; we zouden met de camper een reis maken door Amerika, langs al die nationale parken. Maar daar zit je dan, in je eentje. Al je centen heb je aan je kinderen gegeven, en je denkt ‘wat moet ik nog?’. Einde verhaal. Je vindt het jammer, want je had nog zoveel andere dingen kunnen doen.”

“Daarna krijg je dat punt wat Greet ook had. Je wilt er nog wat van maken. En daarom zit ik hier nu ook, zodat ik nog eens met dit soort dingen mee mag doen. Ook op andere manieren probeer ik er nog wat van te maken, al is er, afgezien van vrijwilligerswerk, niet veel meer voor mij te doen.”

Taalles

Marilou leest als vrijwilliger boeken voor bij mensen met een geestelijke beperking of met een achterstand, en ze gaat beginnen met het geven van taallessen. “Dat ga ik doen in de bieb. Ik wist helemaal niet dat bibliotheken dit ook deden, dat heb ik geleerd door *#Geraniums*. Door Rica eigenlijk, één van de spelers. Rica geeft zowel dansles als taalles, en dat vond ik leuk. Dat wilde ik ook doen. Dus ze heeft me een e-mailadres gegeven en nu ga ik volgende week mijn eerste taalles geven.”

Ook houdt **Marilou** nog een klein pleidooi voor talen: “Ik vind taal heel mooi. Taal in z’n algemeenheid, niet alle talen. Nederlands is wel een hele mooie taal, als je tenminste alle mogelijkheden benut. Er zijn zoveel woorden die we nooit meer gebruiken. Af en toe gooi ik wel eens zo’n woord in de groep, maar dan kijken mijn kleinkinderen me zo raar aan. Ik vertaal het dan voor ze en denk ‘onthoud dat nou eens!’”

Onrust

Marilou: “Wat ik zo bijzonder vind is de samenwerking tussen ons allemaal. Ik had dat nooit verwacht want we zijn allemaal zo divers. 60-plussers zijn echt de meest diverse mensen qua karakters en inzichten. Iedereen is zo anders opgegroeid. Maar: alle personen werden aanvaard zoals ze waren. En iedereen hielp de ander beter te worden. Maar het allermooiste vind ik dat ik nu heb begrepen waar mijn onrust vandaan kwam. Het werd me zo duidelijk in dat kleine stukje wat ik net heb laten horen. Je bent oud, je bent afgeschreven en je kan dan wel achter de ‘#geraniums’ gaan zitten, maar je kan ook zeggen ‘Allée, zo lang ik er nog een beetje lucht en leven in heb, laat ik er dan ook nog wat van proberen te maken’. Dat heb ik geleerd dankzij dit project.”

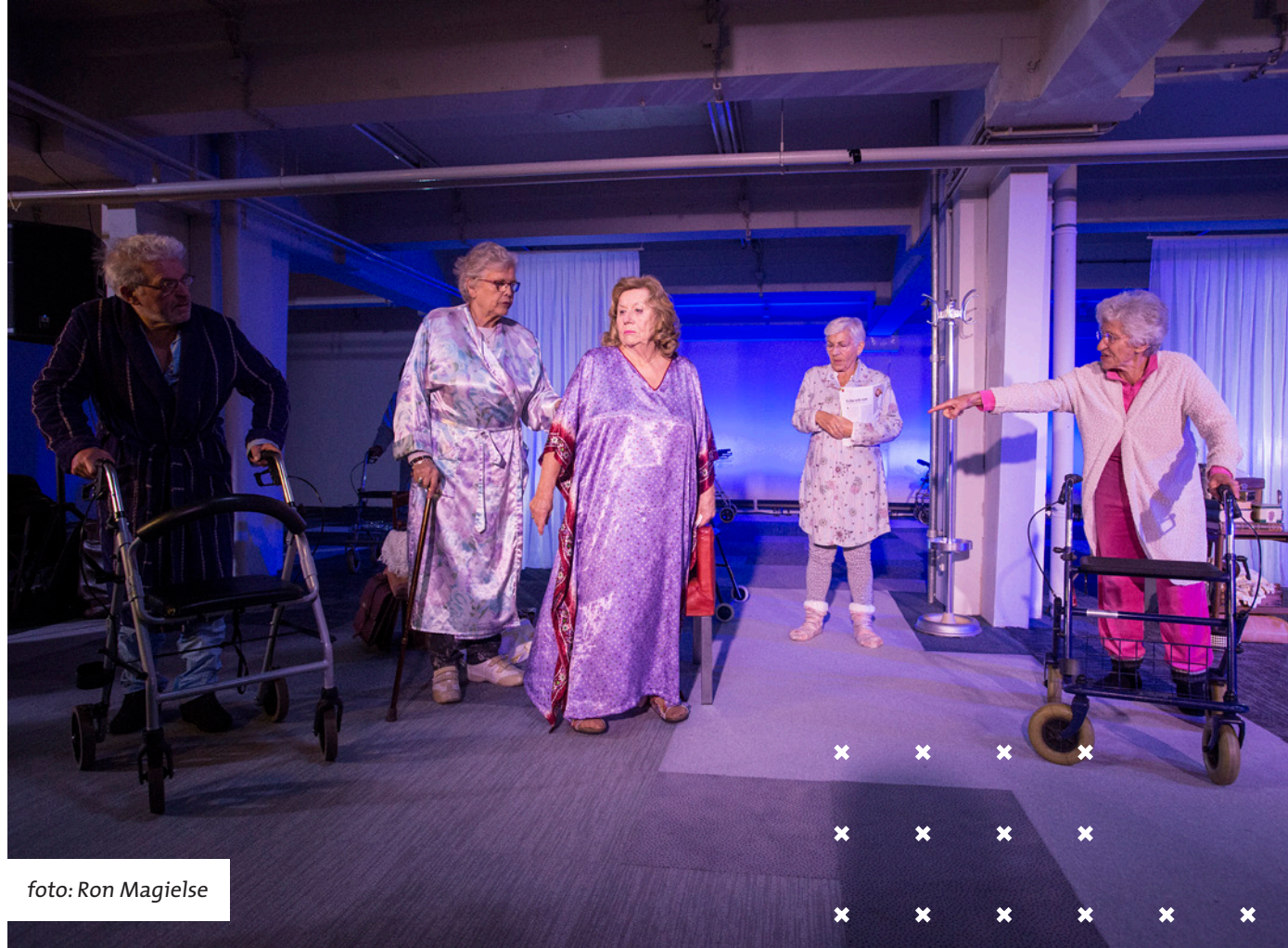

foto: Ron Magielse

“Zo lang ik er nog een beetje lucht en leven in heb, laat ik er dan ook nog wat van proberen te maken.”

Odette neemt deel aan de Walk & Talk in Waalwijk

We bezoeken de Walk & Talk in de bibliotheek van Waalwijk. Odette is één van de deelnemers.

Odette, vertel eens iets over jezelf!

 Luister naar hoe Odette zich voorstelt

Wat brengt jou vandaag in de bibliotheek van Waalwijk?

Ik doe vandaag mee met de Walk & Talk, georganiseerd door de bibliotheek. Sinds 1 juni jl. ben ik werkzoekend. Mijn man, die in het verleden ook werkzoekend is geweest, had ervaring met Walk & Talk en moedigde me aan te gaan.

Inmiddels is het ongeveer de vijfde keer dat ik meedoe. Er is elke maand een gastspreker en/of we gaan met z'n allen iets ondernemen wat de kans op het vinden van een baan vergroot.

Zoeken naar een baan met behulp van de bibliotheek, wat vond je daarvan?

Ik vond dat in het begin wel een verrassende combinatie.

Wat heeft het jou gebracht?

We hebben bijvoorbeeld een training gehad, rouw bij baanverlies. Dat was voor mij heel goed want ik ben mijn baan, die ik al jaren had, kwijtgeraakt op een heftige manier. Dat heeft er flink ingehakt. Ik wilde dat rotgevoel eigenlijk helemaal niet meenemen naar de toekomst, maar had het nog niet goed af kunnen sluiten.

De training kwam op het juiste moment. Ik moest met het vervelende afscheid aan de slag. Een manier om dat te doen was vanuit m'n gevoel een brief schrijven aan

degene waarmee ik de meeste problemen had. Ik mocht alles opschrijven en alles met de brief doen, behalve hem opsturen. Ik heb die brief geschreven en het heeft me geholpen de situatie een plaats te geven.

Wat hebben jullie nog meer gedaan?

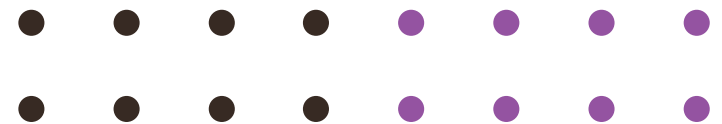
We zijn tijdens de lockdown met een begeleider gaan wandelen in de Loonse en Drunense duinen. Het hoofdthema was 'voelen'. We hebben eerst in stilte een half uur gewandeld. Vervolgens zijn we ervaringen uit gaan wisselen: "Was het fijn? Was je gespannen? Hoe voelde het?" Omdat het met onbekende mensen was, riep dat best wat op.

We hebben een aantal oefeningen gedaan om bij ons gevoel te komen en te voelen of iets ok voelt of niet. Als je een baan zoekt, is het ook belangrijk stil te staan bij hoe het voelt. Daar hebben we mee geoefend en dit soort oefeningen hebben me echt geholpen.

Wat hebben de bijeenkomsten in de bibliotheek je verder opgeleverd?

De vorige keer had ik net een mail ontvangen van een mogelijke nieuwe werkgever. Ik werd gevraagd een vlog te maken en mezelf op die manier te presenteren. Ik ben 52 en had nog nooit van mijn leven een vlog gemaakt... Ik heb een nichtje van 15, zij lachte me vierkant uit; ze doet niet anders dan filmpjes maken. Toch kon ze me hierbij niet helpen, daar is ze te jong voor.

Ik bracht de kwestie ter sprake bij de Walk & Talk en kreeg toen van Agnes -van de bibliotheek- een hoop tips. De gastspreker bleek ook tips te hebben, niet zozeer voor een sollicitatievlog, maar wel voor het maken van een filmpje van jezelf. Uiteindelijk heb ik diezelfde middag nog die vlog gemaakt, en... ik ben uitgenodigd!

Zou je het andere mensen ook aanraden dit te gaan doen?

Jazeker. Het heeft me echt op meerdere manieren geholpen.

“Ik raakte in gesprek met mensen die ik niet kende, dat vergrootte mijn netwerk en ik kon ervaringen uitwisselen.”

Heeft het jouw beeld van de bibliotheek veranderd?

Ja en nee. Mijn beeld van de bibliotheek is eigenlijk al veranderd sinds m'n man jaren geleden met Walk & Talk begon. Hij is daarna vrijwilliger van de bibliotheek geworden, hij had gezien wat er allemaal te doen is. Hij

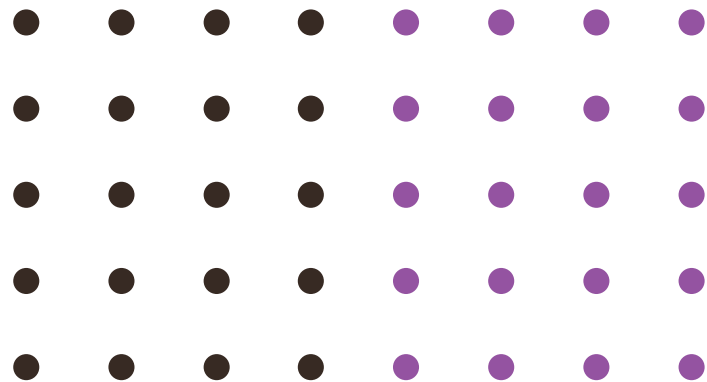
helpt nu mensen die niet digitaal vaardig zijn, met de coronapas geen overbodige luxe.

En wat mezelf betreft: Ik ben een jaar of vijftien geleden wegens ziekte een tijdje uitgeschakeld geweest. Ik probeerde mijn dagen nuttig in te delen en ging elke ochtend naar de bibliotheek om de krant te lezen. Ik had op dat moment geen geld voor de krant. Ze hebben hier alle kranten, alle tijdschriften en je mag alles gratis lenen. Ik raakte in gesprek met mensen die ik niet kende, dat vergrootte mijn netwerk en ik kon ervaringen uitwisselen.

Je vertelde net dat je misschien een nieuwe baan hebt. Betekent dat het einde van de Walk & Talk voor jou?

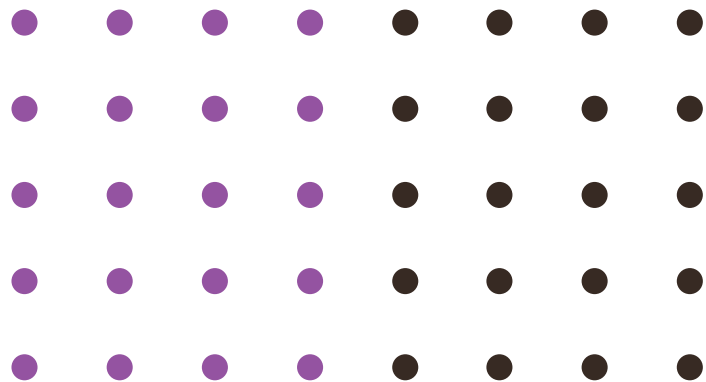
Mijn man ontvangt nog steeds de uitnodigingsmails. Ik wil die zelf ook blijven ontvangen. Stel dat het een onderwerp is dat me aanspreekt, dan kan ik gewoon aanschuiven. Ik ga in principe onregelmatig werken; als de Walk & Talk een interessant onderwerp heeft, dan is het altijd leuk om deel te nemen.

Als je niet meer structureel naar de Walk & Talk gaat, kom je dan nog steeds bij de bibliotheek denk je?

Ja, we hebben een abonnement van de bibliotheek en we komen er in ieder geval om boeken te lenen. Mijn man leest ontzettend veel, gaat vaak naar de bibliotheek en ik ga vaak met hem mee. Dan ga ik weer naar de kranten en tijdschriften. Toen we hier net gingen zitten, keek ik om me heen en dacht ik: deze verdieping ken ik eigenlijk helemaal niet. Toen ik kind was zag de bibliotheek hier er heel anders uit. De eerstvolgende keer dat ik tijd heb ga ik hier weer rondlopen en rondkijken. Je wil niet weten wat ze allemaal aanbieden hier.

Wij komen ook wel veel in Den Bosch in de bibliotheek. Dat was vroeger al, als ik ging spijbelen, ging ik in de bieb hangen.

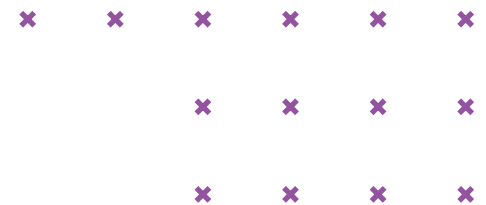

“Voor de bibliotheek heb je altijd geld want daar kun je gratis heen.”

Wat verantwoord! Ik ging vroeger spijbelen bij de friettent...

Nou ja, ik ging ook wel eens op een terrasje zitten, maar ik had niet het geld om dat elke dag te doen. Voor de bibliotheek heb je altijd geld want daar kun je gratis heen. We fietsen ook regelmatig naar de LocHal in Tilburg. Ook zo geweldig. Op een gegeven moment heb ik het dan wel gezien, maar m'n man is dan helemaal opgegaan in de omgeving!

Naschrift: Odette is sinds 1 december 2021 aan de slag bij een nieuwe werkgever.

de Bibliotheek

VERRIJKT
WEER VERDER

Colofon:

Deze publicatie is tot stand gekomen binnen het project *Basisvaardigheden en Leven Lang Ontwikkelen*. Het is de vijfde in een reeks waarin verschillende belanghebbenden 'het verhaal van de bibliotheek' vertellen.

© Cubiss, december 2021

Provincie Noord-Brabant

